

ПАВЛЮК Георгій Миколайович (20. 11. 1925, Одеса — 14. 11. 1987, там само) — живописець. Син [Миколи](#), батько [Галини Павлюків](#), чоловік [Є. Павлюк-Судьїної](#). Заслужений художник УРСР (1973). Член СХУ (1953). Закінчив Київський художній інститут (1953; викладач [С. Григор'єв](#)). Працював в Одесі викладачем спеціальних дисциплін в художньому училищі (1953—66, з перервами), інженерно-будівельному інституті (1972—75); на

художньо-виробничому комбінаті (1954—71, з перервами). Основна галузь — тематичний живопис, перевагу надавав тематичній картині на історичні та сучасні теми. Учасник мистецьких виставок від 1951. Персональна — в Одесі (1968). Деякі твори П. зберігаються в Національному художньому музеї України, Музеї сучасного мистецтва України (обидва — Київ), Одеському, Івано-Франківському, Сумському, Хмельницькому, Чернігівському, Севастопольському художніх музеях, Ізмаїльській (Одеська обл.), Новокаховській (Херсонська обл.) картинних галереях, Житомирському краєзнавчому музеї.

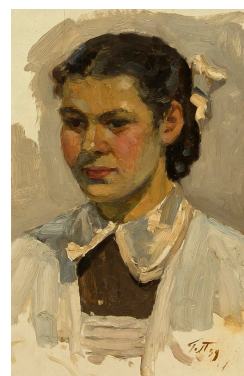
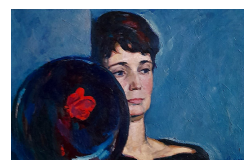
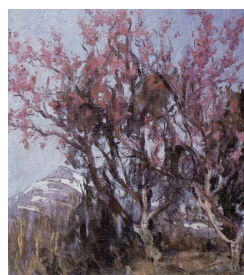
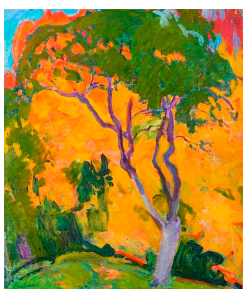
Основні твори

«Золоте весілля» (1957), «У доменному цеху» (1960), «Заочник» (1963), «Золота осінь», «Т. Шевченко й діти» (обидва — 1969), «Прапор перемоги», «Портрет дружини» (обидва — 1971), «Прощання» (1972), «Ранок», «Гори» (обидва — 1977), «Зустріч» (1980), «Вітрила нашої юності» (1981).

Рекомендована література

1. Изобразительное искусство Одессы: Альбом. Москва, 1980.
[Т. В. Басанець](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Павлюк Георгій Миколайович / Т. В. Басанець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881196>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).